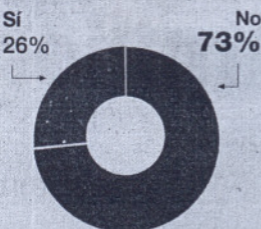

La pregunta

¿Ha millorat Rodalies des que ho gestiona la Generalitat?

Els vots a la web

Resultat d'ahir a les 22.30 h

Manuel
Benito

Jubilat

No. Precisament avui hem esperat 20 minuts a Sants. Fa uns dies vaig haver d'anar a buscar la meua dona en cotxe perquè el tren estava aturat. Encara hi ha molta inseguretats i incivisme als trens. Hi ha joves que posen els peus als seients.

Patricia
Antequera

Administrativa

No. Jo l'utilitzo diàriament per anar a treballar i sempre ve amb retard. A més, crec que no hi ha prou informació quan passa alguna incidència. Hi hauria d'haver més freqüència de trens i més combois.

Francisco
Papio

Jubilat

No. Cada dia hi ha problemes. Es para, s'espatlla. Jo no he notat cap millora. Cada vegada faig servir menys el tren. Prefereixo agafar l'autobús perquè estic segur que no arribaré amb retard. A més, el preu del tren augmenta sense que millori el servei.

Carolina
Cubillos

Treballadora
social

No. Hi ha problemes amb els horaris. He de sortir de casa més d'hora per arribar a temps. Per altra banda, hi ha un problema amb els guàrdies, perquè abusen de la seva autoritat. Treballo amb nens i els tracten amb brutalitat.

La pròxima pregunta

¿S'ha de limitar la venda de souvenirs als quioscos de la Rambla? Podeu contestar a la web:

www.elperiodico.cat

Petit observatori

JOSEP MARIA
Espinàs

L'amor viatja en correu electrònic

És un llibre que jo no hauria pogut -ni podré- escriure mai. L'autor és **Daniel Glattauer** i el títol, *Contra el vent del nord*.

Ricard Ruiz Garzón ha parlat àmpliament en aquest diari d'aquesta novel·la, tan moderna com romàntica. Una relació amorosa a través d'intercanvi de correus electrònics. Una idea literària que ha triomfat arreu del món. Jo no sé si serà la novel·la de l'estiu, com suggereix el crític, el que sí és segur és que jo he passat a ser absolutament antiquat. No tinc ordinador, no puc rebre ni enviar *e-mails*. La novel·la de **Glattauer** obre un món en el qual jo ja no tinc lloc.

Jo pertanyo al temps en què la gent s'escriu cartes i postals. Unes cartes que començaven amb l'expressió «distingit senyor» o «ben volgut amic», mentre que avui hi ha molts intercanviadors de correus electrònics que se saluden amb un «hola». No estic pas en contra d'aquesta fórmula de confiança, quan la confiança hi és. Però per oferir-me que subscrigui una polissa d'assegurances o proposar-me que faci un dipòsit en un banc...

Ja he dit que sóc d'un altre temps. De quan les postals trigaven a arribar i obrir el sobre d'una carta era un ritual -a vegades lent, expectant-, i tot això ha desaparegut amb el flux de missatges que arriben per la pantalla.

He retrobat fa poc la correspondència que vam mantenir **Camilo José Cela** i jo, quan ens estàvem posant d'acord per fer un viatge a peu. M'enviava cartes i sobre el paper feia unes correccions minucioses, i mà. Avui, les correccions s'han fet invisibles. És un gran invent modern: el text que s'envia no mostra cap correcció. No s'hi troba cap indicatiu que qui envia el missatge hagi escrit -i pensat- primer una altra cosa.

Els estudiosos dels textos literaris, que treballen sobre els manuscrits originals o bé escrits a màquina, poden descobrir què havia volgut dir primer l'escriptor, i deduir -o interpretar- per què es va decidir a canviar una paraula per una altra. L'escriptura no amagava què hi havia hagut un canvi en la idea de l'autor.

¿Podríem dir, doncs, que una escriptura que no tingui correccions resulta més freda? L'important és què diu finalment el text. I **Glattauer** ha demostrat que en una correspondència de correus electrònics pot haver-hi un batec emotiu indiscutible.

¿I per què no hauria de ser així, si al darrere d'uns *e-mails* hi ha homes i dones? ≡